

ಬಂಡಾಯ ಕಾದಂಬರಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಹಿಳಾಸಂವೇದನೆ

Bandaya Kadambargalalli Mahila Sumvedane

Dr. K Anjanappa
Associate Professor,
Dept of Kannada,
Tunga Mahavidyalaya,
Thirthahalli, Shivamogga Dist.,
Karnataka State.

ಮಹಿಳೆ ಮೊಟ್ಟ ಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ಬಂಡೆದ್ದು ಪ್ರತಿಭಟಟಿಸಿದ್ದು ಬಂಡಾಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ. ಹಾಗಾಗಿ ದಲಿತ ಬಂಡಾಯದ ವ್ಯಾಪ್ತಿ ತುಂಬ ವಿಶಾಲವಾದುದು. ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಕವಿ-ಕವಿಯಿತ್ತೆಯರು ಇಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಕಾಣಸಿಗುತ್ತಾರೆ. ಮಹಿಳೆ ಮುಕ್ತವಾಗಿ ತನ್ನ ಅನಿಸಿಕೆಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಬಿಜ್ಞಿಟ್ಟಿದ್ದಾಳೆ. ಮಹಿಳಾ ಸಮಸ್ಯೆ ಕೇವಲ ಆಕೆಗಷ್ಟೇ ಸೀಮಿತವಾಗಿಲ್ಲ. ಸಾಮೂಹಿಕ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ನೋಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಪುರುಷ ಪ್ರಧಾನ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದೂ, ಶೋಷಣೆಗೆ ಒತ್ತಡ ತರುತ್ತಿರುವ ಪ್ರಭುತ್ವವನ್ನೂ ಈ ಚಳುವಳಿ ಪ್ರಶ್ನಿಸುತ್ತಾ ಬಂದಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಎಂದಿಗಿಂತ ಈ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಎಚ್ಚೆತ್ತು ಬರೆದರು.

ಇಲ್ಲಿಯ ಮಹಿಳೆ ತಾನು ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ವೃತ್ತಿತ್ವ, ಅಸ್ತಿತ್ವ ಹೊಂದಬೇಕಿಂಬುದನ್ನು ಮನಗಂಡಿದ್ದಾಳೆ. ಹಿಂದಿನಿಂದಲೂ ತನಗಾದ ಅನ್ಯಾಯವನ್ನು ನಾನಾ ರೀತಿಯಾಗಿ ಪ್ರತಿಭಟಟಿಸಿ ಅನ್ಯಾಯಕ್ಕೆ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಮಹಡಕಲೆತ್ತಿಸಿದ್ದಾಳೆ. ಎಲ್ಲಾ ರಂಗಗಳಲ್ಲೂ ಆಕೆ ತನ್ನ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ಪುರುಷ ಪ್ರಧಾನ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ, ಹೆಣ್ಣಿನ ಮನಸ್ಸು ಕೂಡಾ ಪುರುಷನಿಂದಲೇ ನಿಯಂತ್ರಿತವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಆಕೆ ಇಂದು ಅವನಿಂದ ಮುಕ್ತ ಹೊಂದಿ, ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ಗುರುತಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಶೋಧದಲ್ಲಿದ್ದಾಳೆ. ಇದೇ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣಿನ್ನು ಲೇಖಿಕರು ಪ್ರದರ್ಶನದ ವಸ್ತುವಾಗಿ, ಲ್ಯಾಂಗ್ವಿಕ ಪ್ರತಿಮೆಯಾಗಿ, ಭಾವ ಶೈಸ್ತಾವಾದ ಗೊಂಬೆಯನ್ನಾಗಿ ನೋಡಲಿಲ್ಲ. ಹೆಣ್ಣಿನ್ನು ಮಾನವೀಯ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರು. ಅವಳ ನೋವುಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಿದರು. ಅವಳ ಜೊತೆ ತಾವೂ ಧನಿ ಎತ್ತಿದರು. ಸ್ತ್ರೀ ನೋವಿನ ಮೌಲ್ಯವನ್ನು ಶೋಧಿಸಿದರು. ಅದಕ್ಕೆ ಪರಿಹಾರ ಕಾಣುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದರು. ಶೋಷಣೆಯ ಅರಿವನ್ನು ತಿಳಿವಂತೆ ಆಕೆಯನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಸಿದರು. ಹೊಸ ಬದುಕಿನ ಆಶಯವನ್ನು ನೀಡಿದರು. ಸ್ತ್ರೀ ಪರವಾದ ಸಹಾನುಭೂತಿಯಿಂದ, ಮೆಚ್ಚುಗೆಯಿಂದ ಚಿತ್ರಿಸಿದರು. ಗ್ರಾಮಿಣ ಮತ್ತು ನಗರ ಸ್ತ್ರೀಯರಲ್ಲಿ ಉಂಟಾದ ಶೋಡಸುಗಳನ್ನು ಅನಾವರಣಗೊಳಿಸಿದರು.

ಬಂಡಾಯದ ಕಾದಂಬರಿಗಳಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಪರಂಪರಾಗತವಾದ ಮೌಲ್ಯಗಳ ಶೋಧ, ಸ್ತ್ರೀವರ್ತನೆಗಳ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ, ಲ್ಯಾಂಗ್ವಿಕ ಸಂಬಂಧಗಳಲ್ಲಿನ ಯಾಂತ್ರಿಕತೆ, ಹಾದರದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ, ಲ್ಯಾಂಗ್ವಿಕ ಶೋಷಣೆ, ತಾಯ್ತನ, ಪಾತಿವೃತ್ತೆ, ಶೀಲ, ವೈಧವ್ಯ, ಬಂಜಿತನ ಮೊದಲಾದ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸುತ್ತೇವೆ. ಆಧುನಿಕ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಸಫಲತೆಯಿಂದಾಗಿ, ವಸಹಾತುಶಾಹಿಯ ಆಗಮನದ ಫಲವಾಗಿ ಸ್ತ್ರೀ ವಿಮೋಚನೆ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ದಲಿತ ಬಂಡಾಯದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನೂರಾರು ಕಾದಂಬರಿಗಳು ರಚನೆಯಾಗಿದ್ದರೂ, ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿನಿಧಿಕವಾದ ಕೆಲವು ಕಾದಂಬರಿಗಳನ್ನು ಅಭ್ಯಸಿಸಿ ಸ್ತ್ರೀ ಪರವಾದ ಢ್ಣನಿಯನ್ನು ಗುರುತಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಈ ಲೇಖನದ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿದೆ. ಪಾರಂಪರಿಕ ಸ್ತ್ರೀ ಸಂವೇದನೆಗಳಾದ ಕೋಮಲತೆ, ಮೃದುತ್ವ, ಅಚಲತನ, ತಾಯ್ತನ, ಪಾತಿವೃತ್ತೆ ಗುಣ, ಮೊದಲಾದ ಸ್ವಭಾವಗಳು ಈ ಕಾದಂಬರಿಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಚಿತ್ರಿತವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಬಹುದು.

ಸ್ತೀಯರು ಬರೆದ ಕಾದಂಬರಿಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖವಾಗಿ ಹೆಣ್ಣು; ಸಂಸಾರ, ಗೋಳು, ಕಟ್ಟೀರು, ತ್ರೀತಿ, ಪ್ರೇಮಗಳ ಸುತ್ತಸುತ್ತಿದರೆ; ಪುರುಷರ ಕಾದಂಬರಿಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಥಾನವಾಗಿ ಅಶ್ವಾಚಾರ, ಕೊಲೆ, ದೌಜನ್ಯ, ಸೇಡು ಮತ್ತು ಲ್ಯಂಗಿಕ ಶೋಷಣೆಗೆ ಸ್ತೀಯರನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಂಡಿದ್ದನ್ನು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ಜೊತೆಗೆ ವ್ಯಭಿಚಾರ; ಪ್ರತಿಭಟನೆ, ಸಮಾನತೆ, ಕೌಟಂಬಿಕ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಆಧಿಕ ಅವಲಂಬನೆ, ಅಪಮಾನ ಮೊದಲಾದ ಅಂಶಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತೇವೆ.

ಹುಂ. ಏ. ಅವರ ‘ಕಪ್ಪು’ ಕಾದಂಬರಿಯಲ್ಲಿ ಉಳಿಗಮಾನ್ಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿದ ಹೆಂಗಸರು ಮತ್ತು ಅವರ ಮೇಲೆ ನಡೆಯುವ ಅಶ್ವಾಚಾರ, ಅದನ್ನು ಪ್ರತ್ಯಿಸುವ ಎದೆಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ಮಾರ್ಮಿಕವಾಗಿ ತಿಳಿಸಲಾಗಿದೆ. ಧರ್ಮದ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ‘ಬಸವಿ’ ಬಿಡುವ ಪದ್ಧತಿಯ ಮೂಲಕ ಕೆಳ ವರ್ಗದ ಕೇರಿಯನ್ನು ಭೋಗದ ವಸ್ತುವನ್ನಾಗಿ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಇಲ್ಲಿಯ ಭೂಮಾಲೀಕರ ಕೌಯ್ದ ಬಭರವಾಗಿದೆ. ಗೌರಿಯ ಮುಗ್ಧತನ ಮತ್ತು ಅಸಹಾಯಕತೆಯ ಹಿನ್ನೆಲೆಗೆ ನಿರ್ಝರತೆ ಮತ್ತು ಬಡತನವೇ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ಅದರಂತೆ ಬರಗೂರರ ಸೂತ್ರ ಕಾದಂಬರಿಯ ಪಾರ್ವತಕ್ಕ ತನ್ನ ಹರೆಯದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹಾದರ ಮಾಡಿ ಕ್ಷಯ ಹಂಚಿಕೊಂಡಿದ್ದರಿಂದ ಸುಖ ಜೀವನದಿಂದ ವಂಚಿತಳಾಗಿದ್ದಾಳೆ. ತನ್ನ ಗಂಡನಲ್ಲಿ ಸಿಗದ ಸುಖವನ್ನು ದುಡಿದು ತಿನ್ನುವ ‘ಚನ್ನನಿಂದ’ ಪಡೆಯುತ್ತಾಳೆ. ಪಾರ್ವತಕ್ಕನ ಪಾತ್ರ ಹೊಸ ಪ್ರಜಾಸತ್ತಾತ್ಮಕ ಮೌಲ್ಯವನ್ನು ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುತ್ತದೆ. ‘ಸೂಯ್ದ’ ದ ಸೀತಕ್ಕನ ಮಾನಸಿಕ ತುಮಲವು ಶ್ರೀಯೆಯಾಗಿ ಮಾರ್ಪಡುವ ರೀತಿ ಹೀಗಿದೆ. ‘ಹಾಸಿಗೆ ಮೇಲೆ ಅಡ್ಡಾದಾಗ ವೇದನೆ ಹೊರತಾಗಿ ಒತ್ತಾಸೇಲಿ ತುಡಿತ ಇತ್ತು. ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡರೆ, ಕರಿಯ ತೇಲಿ ಬಂದ. ಪಟ್ಟನೆ ಕಣ್ಣು ಕಿತ್ತಳು. ಮನಸ್ಸು ಕಣ್ಣಿಕಿತ್ತುಕೊಂಡು ಹಸುಧರಾ ಆಗ್ನ್ಯ ಬಂತು. ಎದೇಲಿ ಒನಕೆ ಕುಟ್ಟಿದಂತಾಯ್ಯ’ ಎನ್ನುವ ಸಂದರ್ಭ ಅವಳಲ್ಲಿ ಹುರಿಗೊಳ್ಳುವ ಲ್ಯಂಗಿಕ ಆಶಯ ಹೊಸಹುಟ್ಟಿನ ಸ್ಮಾರಕ ದ್ರವ್ಯವಾಗಿದೆ.

ಚನ್ನಣ್ಣವಾಲೀಕಾರರ ಬಂದು ಹೆಣ್ಣಿನ ಒಳಜಗತ್ತು ಮೇಲ್ಳಾತಿಯ ಹೆಣ್ಣಿನ ಅಂತರಂಗ ತೆರೆದಿಡುವ ಕಾದಂಬರಿಯಾಗಿದೆ. ಗೌಡತಿ ರತ್ನಮೃ ಗೌಡನ ಸುಖದಿಂದ ವಂಚಿತಳಾಗಿ ಮನೆಯ ಆಳು ಮಲ್ಲಾನನ್ನು ಒಳಜಗತ್ತಿಗೆ ಕರೆಯುತ್ತಾಳೆ. ಸಮಾಜದ ಕಣ್ಣು ತಪ್ಪಿಸಿ ಇಬ್ಬರೂ ಕೂಡುತ್ತಾರೆ. ‘ಮಲ್ಲಾ ನೀ ನನ್ನ ಗಂಡ ಹೊಡ್ಡೊ ಸುಖ ನನಗ ಹೊಡಲಾಕತ್ತಿದಿ. ಅದಕ್ಕೆ ನೀ ನನ್ನ ಗಂಡನ ಸಮಾನ’ ಎನ್ನುವ ರತ್ನಮೃನ ಮಾತು ದಾಂಪತ್ಯದ ಸುಖದಿಂದ ಅಶ್ವಪ್ತಿಗೊಂಡ ಮನಸ್ಸಿತಿಯನ್ನು ಚಿತ್ರಿಸುತ್ತದೆ. ಜಾಕೀಯತೆಯನ್ನು ಮಿರಿದ ಪುರುಷ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಗೌರವಿಸಲು ಮುಂದಾದ ಗೌಡತಿ ಮಲ್ಲಾನಲ್ಲಿ ಧೈಯ್ಯ, ಅಭಿಮಾನ, ಆಶ್ವಪ್ರಜ್ಞ ಜಾಗೃತಗೊಳಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಾಳೆ. ದು. ನಿಂ. ಬೆಳಗಲಿಯವರ ದೇವದಾಸಿ ಮಹತ್ವದ ಕಾದಂಬರಿ. ದೇವದಾಸಿ ಪದ್ಧತಿಯ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಳವರ್ಗದ ಹೆಣ್ಣಿಗಳ ಶೋಷಣೆ ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾದ ಅನಶ್ವರತೆ, ಮೌಢ್ಯ, ಬರಗಾಲ ಬಡತನಗಳಂಥ ಸಾಮಾಜಿಕ ಅಂಶಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಇಲ್ಲಿದೆ. ಈ ಕಾದಂಬರಿಯಲ್ಲಿ ಬರುವ ‘ವಿಮಲ’ ಒಂದಿಷ್ಟು ಶಾಲೆ ಕಲಿತವಳು. ಹಾಗಾಗಿ, ದೇವದಾಸಿ ಪದ್ಧತಿಗೆ ತಾನು ಒಳಪಡಿಸಿ ಅದರ ನಿರ್ಮಾಲನಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವ ಆಶಾವಾದವನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತಾಳೆ.

ಅರಸು ಕುಲದ ಜೆಲುವೆ ‘ಮಾಳಿಗಮ್ಮು’ ಹೊಲೆಯರ ಸಂಗನ್ ಸಂಬಂಧ ಮಾಡಿ ಬಂದು ಮನುವಿಗೆ ಜನ್ಮಕೊಟ್ಟು ತೋಕಾಪವಾದಕ್ಕೆ ಹೆದರಿ ಹೆತ್ತು ಮನುವನ್ನೇ ಕರೆಯ ದಂಡೆಯ ಮೇಲಿಟ್ಟು ಆಶ್ವಹತ್ಯೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ದುರಂತ ಚಿತ್ರಣವನ್ನು ‘ಮರಣಮಂಡಲ ಮಧ್ಯದೊಳಗೆ’ ಕಾದಂಬರಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ಈ ಪ್ರಸಂಗಗಳು ಗಂಭೀರವಾದುವು.

ದಲಿತ ಹೆಣ್ಣು ಬಂಗಾರವ್ವನ ಹೆಣದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಕೇಂದ್ರವಾಗಿರಿಸಿಕೊಂಡು ರಚಿತವಾದ ‘ಕಾರ್ಯ’ ಕಾದಂಬರಿ ಅನೇಕ ಸಂವೇದನೆಗಳನ್ನು ದಾಖಲಿಸಿ ಹೊಂಡಿದೆ. ಸಂಪ್ರದಾಯ ಆಚರಣೆಗಳ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಹೆಂಗಸರ ಶೋಷಣೆ ಹೇಗೆ ನಡೆಯುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಲಾಗಿದೆ. ಬಂಗಾರದಂತಹ ಹೆಸರಿನ ಬಂಗಾರವ್ವನ ಸಾವಿನ ಬಗ್ಗೆ ಅನುಕಂಪ ವೃಕ್ಷವಾದರೂ ಶ್ರೀಯೆಯಲ್ಲಿ (ಕಾರ್ಯ) ನಿಷ್ಠರುಣ ವೃಕ್ಷವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಹೆಣ್ಣಿನ ಬಗೆಗಿನ ನಿಷ್ಠರುಣಯ ಪ್ರತಿರೂಪ ಎನ್ನುವಂತೆ ಬಂಗಾರವ್ವನ ಹೆಣ ಗೋರಿಯಿಂದ ಹೊರಬಿಳುತ್ತದೆ. ದಲಿತ ಹೆಣ್ಣಾಬ್ಜ ಮೂಲಕ ದಲಿತ ಬದುಕಿನ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಅನಾವರಣ ಮಾಡುವ ‘ಒಡಲಾಳ’ ಕಾದಂಬರಿ ತಾನು ಸಾಕಿದ ಕೋಣೆಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು, ಅದನ್ನು ಹುಡುಕುವ ಶ್ರೀಯೆಯಲ್ಲಿ ಆರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಸಾಕಷ್ಟ ತನ್ನ ಕುಟುಂಬವನ್ನು ನಿಭಾಯಿಸಿಕೊಂಡು, ಹೊರಗಿನ ಒತ್ತಡವನ್ನೂ ಎದುರಿಸಿದಳು. ಹೀಗಾಗಿ, ಸಾಕಷ್ಟವಲ್ಲಿ ಕಾಣುವ ಮುಗ್ಧತೆ, ತ್ರೀತಿ, ದುಃಖ, ಬ್ರೇಗುಳಿಗಳ ಮೂಲಕ ಕಾದಂಬರಿ

ಪ್ರಕಟಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ಅವಳು ವ್ಯವಸ್ಥೆಯೋಳಿಗೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೆಳೆದುಹೊಳ್ಳುತ್ತಾಳೆ. ಪ್ರಟ್ಟಿಗೌರಿಯ ಯೋಷ್ವನ್, ಸಾಕಷ್ವನ್ ಸ್ವಾಭಿಮಾನ, ಅತ್ಯೇಸೂಸೆ, ತಾಯಿ ಮಗನ ಕಲಹಗಳು, ಅವರ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಸಾವಯವ ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿವೆ. ಸಾಕಷ್ವ ಕುಟುಂಬದ ಯಜಮಾನಿಯಾಗಿ ನಿರ್ವಹಿಸಿದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಒಮ್ಮೆ ತನ್ನ ಕಿರಿಯ ಮಗ ಸಣ್ಣಿಯ್ಯ ರಾವಣಾಸುರನಂತೆ ನಿಂತು ಆಸ್ತಿ ಕೇಳಿದಾಗ ಸಾಕಷ್ವ ಹೇಳಿದ ಮಾತು “ಹದುಗೇಲಿ ನಾರು ನೀರು ಕುಡುದು ಮಗನ ದಿಕ್ಕ ಕಣ್ಣಿ ಮೆಡರಿಸಿ ಕೇಳುತ್ತಿರೇ ಯಾಕೆ? ಅಂದಳು. ಸಣ್ಣ ಕಡ್ಡಿ ಮುರಿದಂತೆ, ನಾನು ಅಕ್ಕುದಾರ ಅಂದ. ಸಾಕಷ್ವಗೂ ಕೆಮ್ಮೆ ಕಾನೂನು ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ, ಏನೆಂದರೆ ಇನ್ನೊಂದ್ದಲ್ಲ ಅನ್ನ..... ಅಕ್ಕುದಾರನ ನೀನು? ಹುಟ್ಟಿದ್ದು ಹೆಣ್ಣಿಂಗ್‌ನಾದರೂ ಗಂಡು ಮೀರ್ಸಿ ಕಚ್ಚಕಟುಕೊಂಡು ಗೇದು ಸಂಪಾದಿಸಿ ಕನೊ ಭೂಪತಿ, ಆಸ್ತಿ ನನ್ನ ಸ್ವಾಜರ್ತ ಅಂದಳು”. ಆಸ್ತಿಯ ಹಕ್ಕನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಾಕಷ್ವನು ನಮಗೆ ಹೋರಾಟದ ಮಹಿಳೆಯಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಾಳೆ.

ಸ್ತ್ರೀ ಪ್ರಧಾನವಾದ ಕಾದಂಬರಿ ‘ಕುಸುಮಬಾಲೆ’. ದಲಿತ ಹೆಣ್ಣುಗಳ ದಾರುಣ ಶ್ವಿತಿಯನ್ನು ಚಿತ್ರಿಸುವ ಈ ಕಾದಂಬರಿಯ ನಾಯಕಿ ‘ಕುಸುಮಬಾಲೆ’. ಈಕೆ ಸವಣೀಯ ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳು. ಅವಳ ಕುಲದ ಬೇರುಗಳು, ವರ್ಣಸಂಕರದಿಂದ ಅದೂ ಅಸ್ವಲ್ಯ ಯುವಕನ ಸಂಪರ್ಕದಿಂದ ಒಂದು ಕರುಳ ಕುಡಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾಳೆ. ಹೆಣ್ಣು-ಗಂಡು ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ವರ್ಣವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಿರುವ ಪರಿಕ್ರಮೆ ಇಲ್ಲಿ ವಿಶಿಷ್ಟವಾಗಿ ಮೂಡಿದೆ. ಗಂಡ ಸತ್ತ ಹನ್ನೆರಡು ತಿಂಗಳ ಮೇಲೆ ಯಾಡನಿಗೆ ಜನ್ಮ ನೀಡಿದವಳು ಅಕ್ಕ ಮಹಾದೇವಮ್ಮೆ. ಇಂಥಹ ಅಕ್ರಮ ಸಂಬಂಧದಿಂದ ಅಪವಾದ ಹೂತ್ತು, ಭಾವ-ಮೃದುನರ ತಿರಸ್ತಾರಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾಗುತ್ತಾಳೆ. ಇದರಂತೆ ಇಡೀ ಕಾದಂಬರಿ ಮಹಿಳೆಯನ್ನೇ ಮುಖ್ಯವಾಗಿರಿಸಿಕೊಂಡು ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ತನ್ನ ಮಗುವನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಇದಿಯಮ್ಮೆನೊಡನೆ ಗುದ್ದಾಡುವ ತೂರಮ್ಮೆ ಮತ್ತು ಯಾಡನನ್ನು ಕಂಕುಳಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಪರಿಪಾಟಲು ಪಡುವ ಅಕ್ಕಮಹಾದೇವಿ ಇಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯರು.

ಕುಸುಮಬಾಲೆ, ಕೆಂಪಿ, ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಮಗಳು ಸಾವಿತ್ರಿ, ಆಚಾರ್ಯರ ಮಗಳು ಭಗವತಿ ಇವರೆಲ್ಲ ಅನ್ಯ ಗಂಡುಗಳ ಜೊತೆ ಸಂಬಂಧ ಹೊಂದಿದವರು. ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕೆಳಜಾತಿಯ ಬಾಹುಗಳನ್ನೇ ಇಷ್ಟ ಪಡೆಲಿಜ್ಞಿಸಿದವರು.

ದಲಿತ ಸಂವೇದನೆ ಮತ್ತು ಸ್ತ್ರೀ ಸಂವೇದನೆಗಳ ವಿಶೇಷ ಕೃತಿ ‘ಮಾಗಿ’. ದಲಿತ ಹೆಣ್ಣಾದ ‘ಮಾಗಿ’, ಹೆಂಡತಿಯಾಗಿ, ಅತ್ಯಿಗೆ ನಾದಿನಿಯಾಗಿ, ತಾಯಿಯಾಗಿ ಎಲ್ಲಾ ನೋವುಗಳನ್ನು ಸಹಿಸಿಕೊಂಡು, ದಲಿತ ಶಕ್ತಿಯ ಅದಮ್ಯ ಚೇತನದಂತೆ ಇಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರಿತವಾಗಿದ್ದಾಳೆ. ಗಂಡನ ಅಲ್ಲಿಲ ಮಾತುಗಳನ್ನು, ದೃಂಡಿಕ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಸಹಿಸಿಕೊಂಡು ಸಹನೆ, ತ್ಯಾಗದ ಸಂಕೇತವಾಗಿದ್ದಾಳೆ. ಅನೇಕ ಅಪಮಾನಗಳ ನಡುವೆಯೂ ಅದಮ್ಯ ಆಸೆಯನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬದುಕುವ ಮಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ದೃಶ್ಯ ಪ್ರತಿಭೆಯ ಪ್ರತೀಕವಾಗಿದ್ದಾಳೆ.

‘ಗತಿ’ ಕಾದಂಬರಿಯಲ್ಲಿ ಗಂಡಸರ ಕ್ಷಾರ ವರ್ತನೆಯಿಂದ ನಲ್ಲಿಗಿದ ಸೋನಿ ಮತ್ತು ಲಜ್ಜಿ ಪಾತ್ರಗಳು ಸ್ತ್ರೀ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಪ್ರತೀಕವಾಗಿ ಮೂಡಿಬಂದಿವೆ. ನ್ಯಾಯವೇ ಇಲ್ಲದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ನಡುವೆ ಒಳ್ಳೆಯವರು ಬದುಕುವುದೇ ದುರ್ಭರ ಎನಿಸಿದಾಗ, ಲಜ್ಜಿ ದುಷ್ಪಣನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು ತಯಾರಾಗುತ್ತಾಳೆ. ತನ್ನ ಗಂಡ ದುಷ್ಪಣಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅವನ ಮನಸೆ ಕಾಲಿಕ್ಷುಪುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಸೋನಿ ಉರಿನ ಪಂಚಾಯಿತ್ಯ ಕಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ. ಜೊತೆಗೆ ಈ ಕಾದಂಬರಿಯಲ್ಲಿ ಬರುವ ಹಂಗಸರು ತಮ್ಮ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಬದುಕನ್ನು ಸ್ವಾಭಿಮಾನಕ್ಕಾಗಿ ಧಕ್ಕಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಹಟ್ಟವನ್ನು ಹೊಂದಿದವರಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಇದರಂತೆ ‘ನೆಲೆಬೆಲೆ’ ಕಾದಂಬರಿಯೂ ಮುಖ್ಯವಾದುದು. ಹೆಣ್ಣಿನ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ರಕ್ಷಿಸುವ ಈ ಕಾದಂಬರಿಯ ನಾಯಕಿ ‘ಜಯಾ’, ಈಕೆ ತಾನು ಮೆಚ್ಚಿದವನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಿ, ಅವನನ್ನು ಪಡೆಯಲಾಗದೆ ಜಮಿನ್ನಾರ ಮಗನ ಕೈ ಹಿಡಿದು ಅಸುಖಿಯಾಗಿರುತ್ತಾಳೆ. ತನ್ನಿಂದ ಮಕ್ಕಳಾಗದೇ ಇದ್ದಾಗ, ‘ಸಾವಿತ್ರಿ’ ಎಂಬ ಹಡುಗಿಯನ್ನು ಹಡುಕಿ ತನ್ನ ಗಂಡನಿಗೆ ಮದುವೆ ಮಾಡಿಸಿ, ತಾನು ನಗರಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಾಳೆ, ಆದರೆ ನಗರದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಾಚಾರಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗುತ್ತಾಳೆ. ಹೀಗೆ ಮರುಷ ಪ್ರಧಾನವಾದ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣಿನ ಮೇಲಾಗುತ್ತಿರುವ ನಿರಂತರ ಶೋಷಣೆ, ಅಪಮಾನ ಅನ್ಯಾಯಗಳನ್ನು ಈ ಕಾದಂಬರಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದು.

ವೀಣಾ ಶಾಂತೇಶ್ವರ ಅವರ ಕಾದಂಬರಿ 'ಗಂಡಸರು ಹಾಗೂ ಶೋಷಣೆ ಬಂಡಾಯ ಇತ್ತಾದಿ.....' ಸ್ತೀ ಸಂವೇದನೆಯನ್ನು ಗಾಥವಾಗಿ ಹೇಳುವ ಕೃತಿಯಾಗಿದೆ. ಗಂಡಿನ ಸಂಕುಚಿತತೆಯ ವಿರುದ್ಧ ಬಂಡಾಯ ಮಾಡಲು ಹೊರಟು ಡಾ॥ ಶಶಿ ಕೊನೆಗೆ ದಾಂಪತ್ಯ ಜೀವನವೇ ತನಗೆ ಅನಿವಾರ್ಯವೆಂದು ತೀಮಾರ್ಚನಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಬದುಕನ್ನು ವ್ಯವಹಾರಿಕವಾಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸುವ ಶಶಿಯ ಈ ಕೇಂದ್ರ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಹಲವು ಸ್ತೀಯರ ಬದುಕಗಳನ್ನು ಕೆದರಿ ನೋಡುತ್ತದೆ. ಹೆಣ್ಣಿನ ವ್ಯೇಹಕ್ಕಿಕ್ಕಿರುತ್ತವೆ ಅನೇಕ ಅಸಹಾಯಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಒಷ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವಂತಹ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ದೃಷ್ಟಿ ಇಲ್ಲಿದೆ.

ಗೀತಾ ನಾಗಭೂಷಣರ 'ಹಸಿ ಮಾಂಸ ಮತ್ತು ಹದ್ದುಗಳು' ಕಾದಂಬರಿಯ ಲಚ್ಚಿ ಹರಯಕ್ಕೆ ಕಾಲಿದುವುದೇ ತಡ ಸುತ್ತಲಿನ ಗಂಡುಗಳ ಕ್ರೈಸ್ತ, ವಂಚನೆಗೆ ತುತ್ತಾಗುತ್ತ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾಳೆ. ಹಸಿ ಮಾಂಸಕ್ಕೆ ಎರುಗುವ ಹದ್ದುಗಳನ್ನು ಲಚ್ಚಿ ಎಷ್ಟೇ ಓದಿಸಿದರೂ ಪ್ರಕೃತಿ ಅವಳನ್ನು ಸೋಲಿಸುತ್ತದೆ. ಹುಟ್ಟಿದ ಗಂಡು ಮಗು ಮುಂದೊಮ್ಮೆ ಹದ್ದಾಗಬಹುದೆಂದು ಹೆದರುವ ಈ ಹೆಣ್ಣು ತನ್ನ ಕೂಸನ್ನೇ ಕ್ಷೇಯಾರೆ ಕೊಲ್ಲುತ್ತಾಳೆ. ಇದು ತಾಯ್ತನದ ದಾರುಣ ಚಿತ್ರಣ.

ಬಂಡಾಯ ದಲಿತ ಚಳುವಳಿಯೊಂದಿಗೆ ಬೆಳೆದ ಮುಸ್ಲಿಂ ಬರಹಗಾರರ ಕಾದಂಬರಿಗಳು ತಮ್ಮ ಅನನ್ಯತೆಯನ್ನು ಈಗಾಗಲೇ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದೆ. ಬೊಳುವಾರು ಮಹಮ್ಮದ್ ಕುಂಜಾ, ಸಾರಾ ಅಬೂಬಕರ್ ಮತ್ತು ಫರೀರ್ ಮಹಮ್ಮದ್ ಕಟ್ಟಾಡಿಯವರು ತಮ್ಮ ವಿಶಿಷ್ಟ ಕಾದಂಬರಿಗಳಿಂದ, ಜನಪರ ನಿಲುವುಗಳಿಂದ ಈಗಾಗಲೇ ಖ್ಯಾತರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಕನ್ನಡ ಕಾದಂಬರಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ವಿಭಿನ್ನ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಿಂದ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡಂತೆ, ಮುಸ್ಲಿಂ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಮೈಗೂಡಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ. ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಅಪರಿಚಿತವಾಗಿದ್ದ ಮುಸ್ಲಿಂ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಅನೇಕ ಸಂವೇದನೆಗಳು ಪರಿಚಿತವಾದವು. ತಾವು ಹುಟ್ಟಿ ಬಂದ ಜನಾಂಗದ ಇತಿ-ಮಿತಿಗಳನ್ನು ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಲೇ ಒಟ್ಟು ಜನ ಸಮುದಾಯದ ಆಶಯಗಳನ್ನು ದಾಖಲಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಸಾರಾ ಅಬೂಬಕರ್ ಅವರ 'ಚಂದ್ರಗಿರಿಯ ತೀರದಲ್ಲಿ' ಮತ್ತು 'ಸಹನ' ಕಾದಂಬರಿಗಳು ಮುಸ್ಲಿಂ ಜನಾಂಗದ ಸ್ತೀ ಸಂವೇದನೆಗಳನ್ನು ಶೋಧಿಸುತ್ತವೆ. 'ಚಂದ್ರಗಿರಿಯ ತೀರದಲ್ಲಿ' ಕಾದಂಬರಿ ಆರ್ಥಿಕ ಪರಾಧೀನತೆಯಲ್ಲಿರುವ ಹೆಣ್ಣಿನ್ನು ಧರ್ಮದ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಹತ್ತಿಕ್ಕಿರುವುದನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿ ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ಧಾರ್ಮಿಕ, ಕೌಟಂಬಿಕ ಒತ್ತಡಗಳ ನಡುವೆ ವಿವಾಹಿತ ಸಿಕ್ಕಾಗ ಸಾರೇ ಗತಿ ಎಂದು ನಿರ್ಧರಿಸುವ 'ನಾದಿರಾ' ಈ ಕಾದಂಬರಿಯ ನಾಯಕಿ. ಮುಗ್ಧಳಾದ, ಅಸಹಾಯಕತೆಯ ಪ್ರತೀಕದಂತಿರುವ ನಾದಿರಾ ಯಾಂತ್ರಿಕವಾಗಿ ಬಡುಕು ಸಾಗಿಸುತ್ತಾಳೆ ಏನಿಂದ ತಂದೆ-ಗಂಡನನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸುವ ಮನೋಭಾವ ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಖಾನರು ಬೇರೆ ಮದುವೆ ವಿಷಯ ಮಾತನಾಡಿದಾಗ ಮಾತ್ರ ನಾದಿರಾ ಪ್ರತಿಭಟಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಈ ಪ್ರತಿಭಟನೆ ಅಸಹಾಯಕತೆಯಿಂದ ಹೊರ ಹೊಮ್ಮಿದ್ದು. "ನೀನು ನನಗೆ ಒಂದು ಮದುವೆ ಮಾಡಿಸಿದ್ದು ಸಾಕು. ನೀವೇನಾದರೂ ನನಗೆ ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಮದುವೆ ಮಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರೆ, ನಾನು ಚಂದ್ರಗಿರಿಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ಪ್ರಾಣ ಕೆಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. (ಕಾದಂಬರಿ ಪು. 47) ಎನ್ನುತ್ತಾಳೆ.

ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಸುಳಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕು ಹೆಣ್ಣಿಗಳು ಕೊನೆಗೆ ಬಿಡುಗಡೆಗೊಳ್ಳುವುದು ಸಾವಿನ ಸನ್ನಿಧಾನದಲ್ಲಿಯೇ ಎನ್ನುವುದು ಈ ಕಾದಂಬರಿಯಲ್ಲಿ ವ್ಯಂಗ್ಯವಾಗಿ ಚಿತ್ರಿತವಾಗಿದೆ. ನಾದಿರಾಳ ತಂದೆ ಮತ್ತು ಗಂಡ ಈ ಇಬ್ಬರು ಪುರುಷರು ಇತರರು ಮಾಡಿದ ತಪ್ಪಿಗಾಗಿ ತನ್ನ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಅತೀವ ನೋವನ್ನುಂಡು, ಕೊನೆಗೆ ಈ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಮೌಢ್ಯತೆಗೆ, ಅದರ ಸ್ವಾರ್ಥತನಕ್ಕೆ ಬೇಸತ್ತು ನದಿಯಲ್ಲಿ ಹಾರಿ ಪ್ರಾಣ ಬಿಡುತ್ತಾಳೆ. ಇದು ದುರಂತ ಕರೆಯನಿಸಿದರೂ, ಯಾವ ತಪ್ಪು ಮಾಡದೆ ಬದುಕಿನ ತುಂಬ ನೋವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿರುವ ಹತಾಶಭಾವದ ಹೆಣ್ಣೊಬ್ಬಳ ಹೃದಯಸ್ಥಿರ ಸಂವೇದನೆ ಇಡಾಗಿದೆ. 'ಸಹನ' ಕಾದಂಬರಿಯ 'ನಸೀಮ', 'ಚಂದ್ರಗಿರಿಯ' ನಾದಿರಾಳ ಮುಂದಿನ ಬೆಳವಣಿಗೆಯಾಗುತ್ತಾಳೆ. ಇದು ಮುಸ್ಲಿಂ ಮಹಿಳೆಯಲ್ಲಿಯ ಸ್ತೀತ್ವದ ಜಾಗೃತಿಯನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ಇವಳು ಗಂಡನ ಸ್ವೇಚ್ಛಾಜಾರವನ್ನು ಖಂಡಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಹಾಗಾಗಿ ನಸೀಮಳ ಬದುಕುವ ಭಲ, ಆತ್ಮಗೌರವ, ಜೀವನೋತ್ಸಾಹ ನಿಜಕ್ಕೂ ಮೆಚ್ಚುವಂತದ್ದು. ಶತಮಾನಗಳಿಂದ ಸಂಪ್ರದಾಯದ ಸರಳುಗಳಲ್ಲಿ ಬಂಧಿಯಾಗಿ ಮಾತ್ರ ಕರೆದುಕೊಂಡ ನಸೀಮಳಂಥವರು, ಇಲ್ಲಿ ಧನಿ ಎತ್ತಿ ಮಾತನಾಡುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಮುಖವೆತ್ತಿ ಬಾಳಲೆಕ್ಕಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅಂತಹೆಯೇ ನಸೀಮಳಂತಹ ಪಾತ್ರಗಳು ಮನುಷ್ಯರ ಅದಮ್ಯ ಚೇತನಕ್ಕೆ ಹಿಡಿದ ಕನ್ನಡಿಯಂತಹೆ. 'ನಾದಿರಾ' ಪುರುಷ ಪ್ರಧಾನ

ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಗೆರೆಗಳನ್ನು ದಾಟದೆ ಮೌನವಾದರೆ; 'ನಸೀಮ' ಆ ಎಲ್ಲಾ ಗೆರೆಗಳನ್ನು ದಾಟುವುದರ ಮೂಲಕ ಬದುಕಿನ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಸಾರಿ ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ.

'ಸಹನಾ' ಕಾದಂಬರಿಯ ನಸೀಮಳು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ತೀಮಾರ್ಣವ ಒಂದು ರೀತಿಯಾದರೆ; 'ಸರಕುಗಳು' ಕಾದಂಬರಿಯ ನಫೀಸಾ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ನಿಜಾಯ ಮತ್ತೊಂದು ರೀತಿಯಿಂದ ಮಹತ್ವದ್ದಾಗುತ್ತದೆ. ಸಲೀಮಾ, ಆಯಿಷಾಳಿಗೆ ತಲ್ಲುಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟಿ ಮತ್ತೆ ತನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಬಂದಾಗ ತನ್ನ ಪ್ರೀತಿಯೊಂದಿಗೆ ತನ್ನ ಧೋರಣೆಯನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸುತ್ತಾಳೆ. 'ಮದುವೆಯಾಗುವುದಾದರೆ ಕದ್ದಮುಚ್ಚಿ ಗುಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಆಗ ಕೂಡು. ಗುಡಿಸಲು ಗೇರಿಯ ಹೆಣ್ಣು ನಾನು. ಎಲ್ಲ ಗೌರವದೊಂದಿಗೆ ನಿಮ್ಮೊಂದಿಗೆ 'ನಿಕಾಹ' ಆಗಿ ಬರಬೇಕು' ಎಂದು ಸಲೀಮನಿಗೆ ಹೇಳುವಲ್ಲಿ ನಫೀಸಾಳ ಧೈಯ ಮತ್ತು ಬದುಕಿನ ಬಗೆಗೆ ಅವಳು ಹೊಂದಿರುವ ಕಾಳಜಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ.

ಗುಡಿಸಲು ಗೇರಿಯ ಬಡ ಮುಸ್ಲಿಂ ಜನಾಂಗದ, ಅದರಲ್ಲೂ ಮಹಿಳೆಯರ ನೋವು ನಿರಾಶೆಯ ಬದುಕನ್ನು ಕಟ್ಟಾಡಿಯವರು ಈ ಕಾದಂಬರಿಯಲ್ಲಿ ಸಮರ್ಥವಾಗಿ ನಿರೂಪಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಕೇವಲ ಮುಸ್ಲಿಂ ಬಡ ಮಹಿಳೆಯರ ಕಥೆಯಾಗದೆ, ಇದು ಈ ದೇಶದ ಎಲ್ಲ ಬಡವರ ಗೋಳಿನ ಚಿತ್ರಣವಾಗಿದೆ. ಅದರಂತೆ 'ಜ್ಹಾದ್' ಕಾದಂಬರಿಯಲ್ಲಿ ಸಲೀನ ಟೀಚರಳ ಜೀವನ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾ ರಷೀದನನ್ನು ಬಂಡಾಯಗಾರನನ್ನಾಗಿ ಲೇಖಿಕರು ರೂಪಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮೈ ಚಳಿ ಬಿಟ್ಟಿ ಬದುಕುವಂತೆ ಸಲ್ಲಾಳನ್ನು ಸಿದ್ಧಗೊಳಿಸುತ್ತಾರೆ. 'ಅಮೀನಮ್' ತೀರಿಕೊಂಡಾಗ ರಷೀದ - ಸಲ್ಲಾ ಅಣ್ಣ-ತಂಗಿಯರು ಅನಾಥರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಇಂತಹ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸಲೀನಾ ಟೀಚರ್ ರಷೀದ, ಸಲ್ಲಾರನ್ನು ತನ್ನ ಮನಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಲಾಲನೆ, ಪಾಲನೆ- ಪ್ರೋಫೆಂ ಮಾಡುವುದು, ಅವರಿಬ್ಬರನ್ನು ಮತ್ತೀಯ ಕಂದಕದಿಂದ ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದು ಶೀಕ್ಷಣ ನೀಡಿ ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ಬೆಳೆದು ನಿಲ್ಲುವಂತೆ ಸಜ್ಜಗೊಳಿಸುವುದು ತುಂಬಾ ಮುಖ್ಯವೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಸಲೀನ ಕ್ರಿಷ್ಟಿಯನ್ ಧರ್ಮದವಳಾದರೂ ಮಾನವೀಯತೆ, ಪ್ರೀತಿ, ತ್ಯಾಗದ ಗುಣಗಳಿಂದ ನಿಜ ಧರ್ಮವನ್ನು ಸಾಬೀತು ಪಡಿಸುತ್ತಾಳೆ.

ಒಟ್ಟಾರೆ, ಕನ್ನಡ ಬಂಡಾಯ ಕಾದಂಬರಿ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಮುಸ್ಲಿಂ ಲೇಖಿಕರ ಕೊಡುಗೆ ಮಹತ್ವಪೂರ್ಣವಾದುದು. ಮನುಷ್ಯ ಜೀವನದ ನೆಲೆಗಳನ್ನು ಬೇರೆ-ಬೇರೆ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ನೋಡುತ್ತ ಒಟ್ಟಾರೆ ಮನುಷ್ಯನ ಬದುಕನ್ನು ವಿಸ್ತಾರಗೊಳಿಸುತ್ತಾ, ಜೀವನ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಹುಟ್ಟಿ ಹಾಕುತ್ತವೆ. ಬಂಡಾಯ ಮನೋಭಾವದಿಂದ ರುಳಿಗಿಸುವ ಈ ಕೃತಿಗಳು ಪ್ರಮುಖ ಮಹಿಳಾ ಸಂವೇದನಗಳಾಗಿವೆ.

